

РЕШЕНИЕ

№ 3268

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6321** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба от И. Й. И. срещу писмо изх. № РВТ21-КЦ01-1255 от 04.06.2021 г. на Заместник - кмет на Район „В.“ Б. Т., с което е задължена в 15 – дневен срок да обезопаси поставен от нея климатик на фасадата на първи етаж от жилищна сграда на [улица] и е предупредена, че съгласно чл.232, ал.5 от неуточнен нормативен акт се наказва с глоба от 1000 до 5000 лева лице, което не изпълни предписание на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност. Жалбоподателката, чрез процесуалния си представител адв. С., развива доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт. Твърди се, че актът е издаден при неизяснена фактическа обстановка, с предписание за „обезопасяване“, което не е ясно в какво следва да се състои изпълнението и при непосочване на правно основание на задължението, съответно по какъв ред ще се реализира визираната в писмото административно – наказателна отговорност, с който е заплашена. В резултат на горното, жалбоподателката счита, че напълно е препятствано правото ѝ на защита. Иска отмяна и претендира разноски.
Ответникът Заместник - кмет на Район „В.“ Б. Т., чрез процесуалния представител юрк. Т. изразява становище за недопустимост и алтернативно – за неоснователност на жалбата. Счита, че не е налице индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване. Моли жалбата да бъде оставена без разглеждане или отхвърлена и

претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като взе предвид доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на писмото и в срок, предвид връчване на акта на 16.06.2021 г. и подаване на жалбата на 22.06.2021 г.

Съдът не споделя съображенията на процесуалния представител на ответника, че писмото нямало характера на индивидуален административен акт. Напротив, жалбата е насочена е срещу годен за оспорване акт, който засяга правата и законните интереси на сезираното лице, тъй като с него на последното се вменяват задължения, наречени от административния орган „предписания“, като при неизпълнението им, на лицето е указано, че ще бъде наложена глоба.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

В оспореното писмо е посочено, че при извършена проверка на място е установен климатик, монтиран на фасадата на първи етаж от жилищна сграда на [улица] /етажна собственост/, на височина 0.80 м. от кота терен. Сочи се, че домоуправителят и живущите са молили неколkokратно И. И. да премести климатика на височина 2 м. и се притесняват за това, че той създава предпоставки за възникване на инциденти и наранявания на децата.

С писмото е задължена И. И. в 15 – дневен срок от получаването му да обезопаси климатика и е предупредена, че съгласно чл.232, ал.5 от неуточнен нормативен акт се наказва с глоба от 1000 до 5000 лева лице, което не изпълни предписание на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност.

На първо място, въпреки даденото от съда изрично с разпореждане от 13.07.2021 г. указание на ответника да представи доказателство за компетентността на административния орган, издал оспореното писмо, да издава подобни предписания, такова не е представено. Представената длъжностна характеристика на заместник – кмет на район „В.“, връчена на Б. Т., който изпълнява тази длъжност, не представлява доказателство за наличието на предписано от нормативен акт правомощие на този административен орган да издава предписания с подобно на издаденото съдържание.

На второ място, въпреки, че са дадени конкретни предписания, със задължение за изпълнение в определен срок, за издаването им не е посочено никакво нормативно основание, което представлява съществен порок на акта по чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Липсата на мотиви не може да се попълни от съда, а и създава препятствие както за засегнатото лице да разбере какво задължение му се вменява, така и за съда да извърши проверка за законосъобразността на акта.

Като предупреждение при неизпълнение в указания 15-дневен срок е посочена разпоредбата на чл.232, ал.5 от неконкретизиран административен акт, като е „цитиран“, т.е. поставен в кавички несъществуващ текст, че „се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв. лице, което не изпълни предписание на контролен орган, издаден в рамките на неговата компетентност“.

Разпоредбата наподобява, но не съответства на чл.232, ал.5, т.1 от ЗУТ. Следва да се обърне внимание, че чл.232, ал.5 от ЗУТ има шест хипотези, обособени в отделни точки, като нито една не е с това съдържание, съответно най-близка е разпоредбата на чл.232, ал.5, т.1 от ЗУТ, според която „Наказва се с глоба от 1 000 до 5 000 лв., ако по

друг закон не е предвидено по-тежко наказание, лице, което: 1. не изпълни писмено нареждане на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност или на лицето, упражняващо строителен надзор, да спре, да премахне, да възстанови или да поправи строежи или части от строежи.“

От последната е видно, че става въпрос за предписание на контролен орган, издадено в рамките на неговата компетентност, доказателства за какъвто не са представени да е издателят на предписанието, нито е посочена разпоредба, съгласно която е дадено така формулираното предписание, т.е. същото е без правно основание.

Освен това, разпоредбата касае предписания за спиране, премахване, възстановяване или поправяне на строежи или части от тях.

Когато става въпрос за премахване на строеж, то това може да стане или по реда за премахване на незаконни строежи или части от тях / чл.225 от ЗУТ/, чрез издаването на конкретна заповед от изрично посочено в закона компетентно длъжностно лице, до издаването на която се стига след провеждането на конкретно уредена процедура, какъвто ред не е спазван, или по реда на чл.195, ал.5 от ЗУТ, отново със заповед на кмета на общината, с която последният може да задължи „собствениците на заварени или търпими строежи да премахнат, преобразуват или ремонтират неподходящи по местонахождение, разположение, вид и материали огради, гаражи, второстепенни, селскостопански и други обекти по чл. 151, ал. 1, т. 1 – 15, временни постройки, септични ями, канализационни съоръжения, насаждения, както и да извършат необходимите работи в интерес на сигурността, безопасността на движението, здравеопазването, хигиената, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите“. Тук следва да се вметне, че климатикът не е сред изчерпателно посочените в чл.195, ал.5 от ЗУТ обекти, премахването или преобразуването на които може да се нарежда по този ред.

За пълнота, следва да се отбележи, че е приета и Наредба за градската среда на Столична община / с решение на СОС № 629 по Протокол № 25 от 17.12.2020 г. в сила от 23.12.2020 г., в която са заложили стандарти при оформяне фасадите на сгради в някои части на С., но тази наредба не е обсъждана от административния орган, поради което и не едва в хода на съдебното производство да се прави това. Мотивите, съответно основанията на акта се създават от административния орган, а съдът единствено проверява неговата законосъобразност.

По изложените съображения, е налице нищожен административен акт издаден от некомпетентен административен орган при липсата на законово основание и правомощия за това.

При този изход на спора и на основание чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се възстановят направените по делото разноски, които възлизат в общ размер на сумата от 610 лева и представляват заплатена държавна такса от 10.00 лева и адвокатски хонорар от 600 лева.

Воден от горното, Административен съд София – град, второ отделение, 35^{-ти} състав:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО по жалба на И. Й. И. писмо изх. № РВТ21-КЦ01-1255 от 04.06.2021 г. на Заместник - кмет на Район „В.“ Б. Т..

ОСЪЖДА Столична община / Район „В.“/ да заплати на И. Й. И. разноски в общ

размер на 610 /шестстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: